

o
architektúre
a inej
kultúre

ARCH

vydanie číslo 3/2021, 3,90 €, arch.sk

Kuklica, Smerek, Hubinský
BEEF

Števo Polakovič
Tatiana Kollarová

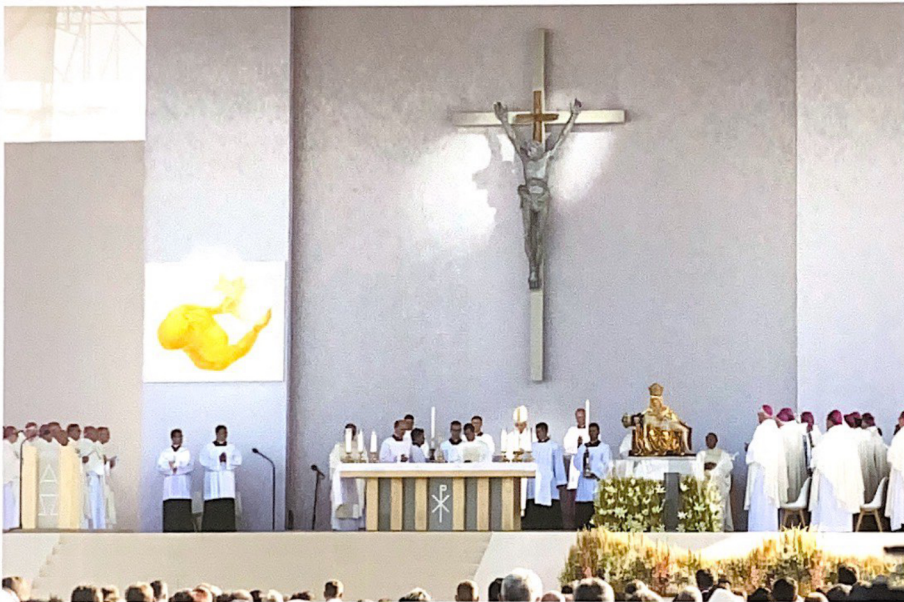
Murgaš, Lepej, Cesnak
Imro Vaško

ô
Pavol Pauliny

Martin Paško
Peter Jurkovič

PRIESTOR NA PONTIFIKÁLNU OMŠU PÁPEŽA FRANTIŠKA V ŠAŠTÍNE

FOTO: BOGÁR ARCHITEKTI

TEXT: ELENA ALEXEY

Architekti: Michal Bogár, Mária Bogárová, Ema Ruhigová, Roman Ruhig
Výtvarní umelci: Dorota Sadovská (obraz svätého Jozefa), Martin Lettrich (kríž s korpusom ukrižovaného Krista), Viktor Oravec (sklené prvky mobiliára)
Florista: Róbert Bartolen
Vypisovateľ súťaže: Bratislavská arcidiecéza

Bola to blesková akcia. Vyzvaná súťaž, potom rýchly, ale detailný projekt a na záver akčná realizácia. Každý deň, niekoľko hodín na horúcom poli za Šaštínom. Pozorne sledovať každý úkon realizačného tímu a neraz aj improvizovať.

Liturgický priestor zaujal miesto pod holým nebom, v poľnej krajinke s výhľadom na veže šaštínskej baziliky. Na rozdiel od triviálnej žltá-modrej kompozície, ktorá

sa stala pozadím pre stretnutie pápeža a prezidentky SR v záhrade Prezidentského paláca, šaštínske presbytérium reprezentuje svieži a výtvarne nezaťažený variant scény pre pontifikálnu omšu. Vyláhaná forma takmer transparentného objektu nenútene splynula s krajinou. Bez zbytočného páťosu, snahy o pozornosť či podriadenosti zvyklostiam zdobiť a pozlacovať. Posolstvo bolo ukotvené inde. V odkaze na čistotu, zdržanlivosť, dôstojnosť, ale aj ohľaduplnosť. Architekti totiž okrem formy a výrazu premýšľali aj o ekologickom rozmere celej akcie. Už v koncepte uvažovali, ako minimalizovať stavebné prvky a ako ich v budúcnosti, keď sa jednodňová pápežská slávnosť skončí, opäť zaradiť do života. Menza (oltárny stôl), ambóna, sedes pápeža Františka alebo ďalšie kusy mobiliára možno poslúžia niektorému zo slovenských

kostolov alebo pri omšiach počas národných pútí v Šaštíne.

„Počas práce na návrhu liturgického priestoru sme si čítali aj niektoré texty pápeža Františka a veľmi blízka nám bola jeho myšlienka venovaná ľuďom v druhej línii, ktorých prirovnáva k svätému Jozefovi a jeho poslaniu. Na realizácii tohto projektu pracovali mnohí stolári, montážnici lešenia, technici, kvetinári, zámočníci, tesári, projektanti, my všetci sme spolu s nimi rovnako v sekundárnej línii, kde máme svoje poslanie služby druhým,“ hovorila architektka. Belostné šaštínske presbytérium bolo v ich podaní zhmotnením tichej a úprimnej kontemplácie, ku ktorej už netreba žiadne pomocné symboly.